

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Jarmilou Ďáskovou v právní věci žalobce: **J. P.**, bytem, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem 225 08 Praha 5, Křížová 25, o invalidní důchod, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení v Praze ze dne 27.7.2012, č.j. **se z r u š u j e** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozhodnutím žalované ze dne 27.7.2012 byly zamítnuty námitky žalobce, které podal do rozhodnutí žalované ze dne 14.6.2012 a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Rozhodnutím ze dne 14.6.2012 žalovaná zamítla žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů, neboť podle posudku OSSZ v Blansku ze dne 30.5.2012 žalobce není invalidní. Dle uvedeného posudku poklesla jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 20%.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 26.6.2012 námitky s tím, že nesouhlasí se zamítnutím své žádosti o přiznání invalidního důchodu a s odvoláním na popis svého zdravotního stavu připojil i nové doplňující lékařské nálezy. Žalovaná při novém posouzení zdravotního stavu vyhotovila nový posudek o invaliditě v rámci námitkového řízení dne 24.7.2012, při němž bylo zjištěno, že žalobce není invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č.

155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. XV, oddíl B, položka 11, přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se stanovila míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-20%. Jedná se o omezení pohybu v hlezenním kloubu a míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena při horní hranici daného rozmezí tj. 20%. Vzhledem k vlivu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti – lakýrník nebo na schopnost rekvalifikace procentní míru poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 cit. vyhlášky navýšila o 10% na celkových 30%. Na základě tohoto hodnocení pak bylo vyhotoveno napadené rozhodnutí, kterým byly zamítnuty námitky žalobce. V odborném posudku v námitkovém řízení jako rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl stav po purulentní artritidě hlezenního kloubu vlevo s osteomyelitidou talu.

Kromě uvedeného byla u žalobce diagnostikována cukrovka II. typu s obezitou I. stupně bez dalších pozdních orgánových komplikací při dietních chybách s tím, že kompenzace je neuspokojivá. Hypertenze je též bez orgánových komplikací a jedná se o posudkově nezávažné stavy. Proto byly námitky žalobce zamítnuty.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu ze dne 26.9.2012, v níž nesouhlasí s nepřiznáním invalidity. Žalobce popsal zhoršení svého zdravotního stavu, uvedl, že má cukrovku a problémy s oběma dolními končetinami. V říjnu je plánována operace pravé dolní končetiny, LDK má odlehčovat, chodí s francouzskými holemi, necítí se schopen žádné práce ani v domácnosti. K žalobě přiložil nálezy neurologický, diabetologický, kožní, nefrologický a chirurgický. U posudkové komise, jejíž jednání se zúčastnil, předložil další nález z diabetologie, neurologie, nefrologie a hospitalizační zprávu Úrazové nemocnice Brno ze dne 30.9 až 10.10.2012 a kožní nález.

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 13.11.2012 uvedla, že ve věci se jedná o dávku podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí žalované závislé především na odborném lékařském posouzení. Navrhla ve věci důkaz posudkem příslušné posudkové komise MPSV ČR ve smyslu ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění.

V řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního s.ř.s. přezkoumává soud napadené rozhodnutí správního orgánu v mezích žalobních bodů a z těchto hledisek, které žalobce v podané žalobě uvede, přičemž vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 věta první s.ř.s.).

V rámci přezkumného řízení soudního byl zdravotní stav žalobce přezkoumán posudkovou komisí MPSV ČR, pracoviště Brno ze dne 5.2.2013, za přítomnosti odborného ortopeda s posudkovým závěrem, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu II. nebo III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%.

Soud u jednání provedl důkaz citovaným odborným posudkem PK MPSV ČR v Brně i dávkovým spisem žalobce. Bylo zjištěno, že žalobce si dne 18.4.2012 podal žádost o přiznání invalidního důchodu. 30.5.2012 byl posouzen posudkovým lékařem OSSZ Blansko, který hodnotil zdravotní stav dle kap. XV, oddíl B, položka 12, písm. a) na 20%. Na základě pak bylo vydáno rozhodnutí, kterým byla žádost žalobce o invalidní důchod zamítnuta.

Na základě podaných námitek v námitkovém řízení byl vypracován nový posudek posudkovým lékařem s tím, že žalobce byl posouzen stejně jako na OSSZ Blansko s tím rozdílem, že bylo navýšeno hodnocení poklesu pracovní schopnosti o 10%, pro dříve vykonávanou profesi na celkových 30%.

Na základě podané žaloby posudková komise posoudila zdravotní stav žalobce na základě podaných námitek v žalobě, k dispozici měla spis OSSZ Blansko včetně záznamu o jednáních a lékařských nálezů, spis z námitkového řízení tak i zdravotní dokumentaci praktického lékaře MUDr. P. a vycházela z lékařských nálezů neurologických, diabetologických, nefrologických, chirurgických i z traumatologického nálezu a kožních nálezů. Žalobce byl posouzen jako lakýrník, a to k profesi vyučeného dělníka.

Posudková komise prostudovala všechny doložené odborné nálezy a z některých zkráceně citovala v posudku. Na základě prostudované zdravotní dokumentace a stavu zjištěného při jednání dospěla PK k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí šlo u žalobce o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl diabetes mellitus s komplikacemi středního stupně. Jinou rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu než prvoinstanční lékařka a lékařka námitkové agendy ČSSZ volila PK MPSV ČR v Brně pro zřejmou souvislost postižení dolních končetin s diabetem mellitem. Při hodnocení poklesu pracovní schopnosti je ze zákona nutno volit zdravotní postižení, které způsobuje podle vyhlášky největší pokles pracovní schopnosti. Míru poklesu pracovní schopnosti PK hodnotila dle vyhl.č. 359/2009 Sb., v platném znění podle kap. IV, položka 2, písm. c), na 45%. Použila k hodnocení horní hranici daného procentního rozmezí pro ztuhnutí horního i dolního hlezenního kloubu pravé dolní končetiny a se zřetelem k předchozí vykonávané výdělečné činnosti. Pro další zvýšení

podle § 3 odst. 1 a 2 vyhlášky již neshledala vzhledem k výše uvedenému postupu podkladu. Nejde o stav uvedený pod písm. d) a e) stejné položky, protože funkční porucha není těžkého nebo zvláště těžkého stupně, nejsou přítomny známky dalších rozvinutých komplikací diabetu a postižení tak nesplňuje medicínská kritéria zde uvedená. Také neshledala důvodů pro změnu podle § 4 výše citované vyhlášky. Pro datum vzniku I. stupně invalidity volila PK MPSV Brno souhrnnou zprávu praktického lékaře ze dne 16.5.2012, kterým byl rozsah zdravotního postižení objektivizován. Komplikace diabetu po stránce neurologické a nefrologické byly sice objektivizovány až po rozhodnutí ČSSZ, lze je však jistě vztáhnout i k období předcházejícímu, protože neurologické postižení dolních končetin nevzniklo během jednoho měsíce a pro důsledky diabetické artropatie se žalobce léčil během dočasné pracovní neschopnosti prakticky po celou podpůrnou dobu a jen díky pokrokům medicíny s uspokojivým funkčním výsledkem. V dalším soud odkazuje na podrobné zdůvodnění v odborném posudku, který účastníci obdrželi a měli možnost se s ním seznámit.

Soud po zhodnocení výše provedených důkazů konstatoval, že zdravotní stav žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl hodnocen správně, což jednoznačně prokázal posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 7.9.2012. PK hodnotila pokles pracovní schopnosti žalobce odlišně od posudkového názoru lékaře OSSZ Blansko i lékaře v námitkovém řízení ČSSZ a zdůvodnila, proč takto hodnotila a proč pokles pracovní činnosti hodnotila u žalobce 45%. Vznik invalidity I. stupně stanovila PK dnem 16.5.2012 s odkazem na souhrnnou zprávu praktického lékaře z téhož data, kterým byl rozsah zdravotního postižení objektivizován.

Podle § 78 odst. 1 věta první odst. 3,4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo v rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 27.7.2012 a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žádostí domáhal přiznání invalidity I. stupně a ze shora uvedeného posudku PK MPSV ČR v Brně ze dne 5.2.2013 má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované žalobce byl invalidní invaliditou I. stupně a žaloba byla podána důvodně. Proto soud napadené rozhodnutí ze dne 27.7.2012 zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení pro zjištěné vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě jechž mu invaliditu I. stupně rozhodnutími ze dne 14.6 a 27.7.2012 nepřiznala.

Po právní moci rozsudku bude proto žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobce je invalidní invaliditou I. stupně ode dne stanoveného posudkovou komisí tj. od 16.5.2012 a po posouzení podstatných náležitostí v dávkovém spise mu od tohoto data invaliditu I. stupně přizná a invalidní důchod doplatí.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce u jednání prohlásil, že náklady řízení nepožaduje, žalované náhrada nákladů řízení nepřísluší ze zákona, proto soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků nepřiznal náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 25. února 2013

JUDr. Jarmila Ďásková, v.r.
samosoudkyně